

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí v Bratislave 23. júla 2014 v trestnej veci obvineného **M. F. pre trestný čin podvodu** podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Trestný zákon) vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 1T 95/08, o dovolaní, ktoré podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. J. P., advokáta v Ž., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 11. mája 2011, sp. zn. 3To 100/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. F. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom z 26. januára 2011, sp. zn. 1T 95/08, bol obvinený M. F. uznaný za vinného zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.) v podstate na tom skutkovom základe, že

v priebehu roku 2002 si viackrát a na rôznych miestach požičal od V. U. finančné prostriedky, pričom sa zaviazal riadne a včas tieto vrátiť, čo neurobil a svojim konaním spôsobil V. U., nar. X., bytom N., škodu najmenej vo výške 80 000 Sk.

Okresný súd obvinenému M. F. podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody na 15 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom zo 7. augusta 2008, sp. zn. 1T 232/07, v spojení

s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. marca 2009, sp. zn. 5To 288/08, vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obvineného nahradiť poškodenému V. U. škodu vo výške 2 655,51 € (80 000 Sk). Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 11. mája 2011, sp. zn. 3To 100/2011, podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodu uvedenom v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený v dovolaní namietal nesprávne zistený skutkový stav a následnú právnu kvalifikáciu skutku. Predovšetkým nesúhlasil s výškou škody, ktorú súd ustálil len na základe výpovedí poškodeného ako aj ďalších svedkov, pričom v spise absentuje akýkoľvek písomný dôkaz. Poukazoval na to, že v konaní nebola vypočítaná matka poškodeného, od ktorej si sumu 2 655,51 € (80 000 Sk) skutočne požičal a túto sumu jej aj včas zaplatil. Priznanie obvineného, že si od poškodeného požičal peniaze je založené na omyle, pretože sa domnieval, že sa jedná o pôžičku vo výške 15 000 € prijatú od pána G.. Táto pohľadávka mala byť údajne postúpená poškodenému na vymáhanie, hoci pán G. sa vyjadril, že o postúpení nič nevie. O nedôveryhodnosti poškodeného svedčí aj jeho pokus o prepis dlžnej sumy na už podpísanej zmluve, čo potvrdzuje aj výpoveď notára. Obvinený mal za to, že výrok rozsudku má byť exaktným zistením skutkového stavu, kde by sa nemali nachádzať akékoľvek pochybnosti, či skutok spáchaný bol, alebo nebol a či trestnému stíhaniu a odsúdeniu páchatel'a nebránia žiadne pochybnosti. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby dovolací súd preskúmal skutkovú stránku veci a následnú právnu kvalifikáciu, zrušil rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 1T 95/08, a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

K dovolaniu sa vyjadril aj prokurátor Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom, ktorý považoval dovolanie obvineného za nedôvodné. Tvrdenie obhajcu obvineného, že v spise absentuje akýkoľvek písomný dôkaz o poskytnutej pôžičke považuje za irelevantné. Občiansky zákonník v záujme právnej istoty a bezpečnosti právneho styku výslovne vymedzuje, ktoré zmluvy musia mať písomnú formu. Sám obhajca pritom konštatuje, že pri ustálení škody súd vychádzal z rôznych výpovedí poškodeného ako aj ďalších svedkov. Vypočutie matky poškodeného považoval za bezpredmetné, nakoľko zo spisového materiálu nevyplýva, že by mohla ozrejmiť okolnosti pôžičky medzi obvineným F. a poškodeným U.. Preto navrhol, aby najvyšší súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Najvyšší súd ako súd dovolací síce primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie je splnený dôvod dovolania uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Z odôvodnenia dovolania je zrejmé, že obvinený namieta predovšetkým zistený skutkový stav a spôsob, akým súdy prvého a druhého stupňa v napadnutom konaní vyhodnotili vykonané dôkazy v jeho neprospech.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávnych chýb taxatívne uvedených

ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Tr. por. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie - neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Námietka nesprávnosti skutkových zistení, námietka proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôže zakladať žiadny z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Nie je možné, s poukazom na dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené. Dovolací súd môže posudzovať len to, či súdy na zistený skutkový stav, ktorý je v dovolacom konaní daný a nemenný, aplikovali správne ustanovenia trestného zákona.

Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých, vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Je teda výlučne na úvahe súdu, ktoré dôkazy vykoná a tieto následne vyhodnotí podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je možné uplatniť

pod dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvinených, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech.

Najvyšší súd po preštudovaní spisového materiálu zistil, že Okresný súd Žiar nad Hronom vykonal dokazovanie zákonným spôsobom, v rozsahu postačujúcom na ustálenie skutkových okolností, čo následne potvrdil aj Krajský súd v Banskej Bystrici.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodu dovolania uplatneného obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. júla 2014

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová